

Компетентнісний підхід до організації освітнього процесу реалізується через проходження учнем наступних етапів: визначення та ідентифікації даних компетентнісної задачі; планування та формування стратегії розв'язування; структурування даних; аналізу та порівняння даних з різних джерел; оцінювання даних відповідно до критеріїв; опрацювання даних та обґрунтування результатів; представлення результатів, пояснення їх практичного застосування.

Реалізація освітнього процесу в закладах загальної середньої освіти, що базується на розвитку усіх компонентів цифрових компетентностей, поєднанні особистісно-орієнтованого та компетентнісного підходів і залученні учнів до активної діяльності є відображенням раціонального вирішення практико-орієнтованого навчання.

Так організований освітній простір готує школяра до уміння на практиці застосовувати набуті у школі знання, практичний досвід для реалізації реальних життєвих труднощів чи вирішення окремих проблемних ситуацій. Основою такого підходу є компонування та доповнення лінійної та пірамідальної моделей компетентнісного навчання у новій українській школі.

Список використаних джерел:

1. Концепція нової української школи 2018 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://mon.gov.ua/activity/education/zagalna-serednya/ua-sch-2016/konczepciya/html>.
2. Скасків Г. М. Методичні аспекти навчання інформатики майбутніх вчителів початкових класів // Проблеми інформатизації навчального процесу в школі та вищому педагогічному навчальному закладі: Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, 10 жовтня 2017 року, м. Київ. – К. : Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова. – С. 40 – 42.
3. Цифрова компетентність сучасного вчителя нової української школи: зб.тез доповідей учасників всеукр.наук.-практ.семінару (Київ, 28 лютого 2018 р.) / за заг.ред. О.Е Коневщинської, О.В.Овчарук. – Київ.: Інститут інформаційних технологій і засобів навчання НАПН України: Київ, 2018 – 61 с.

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ДІЯЛЬНОСТІ ГРУПИ ПРОДОВЖЕНОГО ДНЯ

Талюш Тетяна Миколаївна

студентка спеціальності «Менеджмент»,

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка

Вихор Світлана Геодозіївна

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки та менеджменту освіти,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
svvihar@gmail.com

Групи продовженого дня є ефективною формою виховання в системі початкової освіти. Система продовженого дня працює вже понад 50 років і продемонструвала великі можливості стосовно виховання підростаючого покоління. Водночас увібрала в себе і всі вади авторитарної школи, бо з часів свого зародження вона задумувалася та розвивалася як безпосереднє продовження навчально-виховного процесу.

У виховному процесі початкової школи саме на вчителя покладається місія забезпечити необхідні докорінні зміни. У вирішенні цих завдань актуального значення набуває використання інтерактивних технологій на заняттях групи продовженого дня. Інтерактивна модель своєю метою ставить організацію комфортних умов навчання, при яких всі учні активно взаємодіють між собою. Саме використання цієї моделі навчання вчителем на своїх уроках, свідчить про його інноваційну діяльність. Організація інтерактивного навчання передбачає моделювання життєвих ситуацій, використання рольових ігор, спільне вирішення питань на підставі аналізу обставин і ситуації, проникнення інформаційних потоків в свідомість, що викликають його активну діяльність [1].

У порівнянні з традиційними, в інтерактивних моделях навчання змінюється і взаємодія з учителем: його активність поступається місцем активності учнів, завдання вчителя — створити умови для їх ініціативи. В інтерактивній технології учні виступають повноправними учасниками, їх досвід важливий не менше, ніж досвід учителя, який не стільки дає готові знання, скільки спонукає учнів до самостійного пошуку (рис. 1) [2].

Рис. 1 Особливості інтерактивного навчання

Познайомимося з деякими інтерактивними технологіями і методами через які можна впровадити інтерактивну модель навчання в рамках уроку:

- робота в малих групах — в парах, ротаційних трійках, «два, чотири, разом»;
- метод каруселі;
- лекції з проблемним викладом;
- евристична бесіда;
- дискусії, дебати;
- конференції;
- ділові ігри;
- використання мультимедійних засобів (комп'ютерні класи);
- технологія повноцінного співробітництва;
- технологія моделювання, або метод проектів.

Інтерактивні технології найбільше відповідають особистісно-зорієнтованому підходу при організації виховного процесу в ГПД. Вони знайшли своє втілення у складових навчально-виховного процесу: виховні заходи, спортивні години, діяльність за інтересами [4].

У процесі застосування інтерактивних технологій, як правило моделюються реальні життєві ситуації пропонуються проблеми для спільного вирішення, застосовуються рольові ігри. Тому, інтерактивні технології найбільше сприяють формуванню учнів умінь і навичок, виробленню особистих цінностей, створюють атмосферу співпраці, творчої взаємодії [3].

Інтерактивні технології потребують певної зміни всього життя класу, а також значної кількості часу для підготування, як учнями, так і педагогами. Слід розпочати з поступового використання таких технологій, якщо їх застосування не було задіяним. Як педагогові, так і учням треба поступово оволодівати ними. Можна створити цілий план поетапного впровадження таких інтерактивних технологій. Краще ґрунтовно підготувати декілька занять у навчальному році, ніж проводити наспіх колективні «ігри», також можна провести з учнями особливе організаційне заняття, розробити разом з ними правила роботи в класі, налаштувати учнів на сумлінну підготовку до занять. Використовувати спочатку необхідно прості інтерактивні технології, а саме: робота в парах, малих групах, мозковий штурм тощо. Коли у вихователя і в учнів з'явиться досвід необхідної роботи, такі заняття відбуватимуться набагато легше, а підготовка не потребуватиме багато часу [2].

Отже, за умов вмілого впровадження інтерактивних технологій на заняттях групи продовженого дня вони дозволяють залучити до роботи всіх учнів класу, сприяють виробленню соціально важливих навичок роботи в колективі, взаємодії, дискусії, обговорення та поглиблюють мотивацію.

Список використаних джерел:

1. Іванішена С. Форми та методи інтерактивного навчання. 2006. №3. С. 9–11.
2. Інтерактивні технології навчання в початковій школі: посібник для студ. вищих пед. навч. закл. та вчителів загальноосвіт. шк. Уманський держ. педагогічний ун-т ім. Павла Тичини. Умань: Софія, 2007. 209 с.
3. Киричок В.А. Використання інноваційних форм і методів у вихованні культури гідності молодших школярів у позаурочній діяльності. Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді. 2013. Вип. 17(1). С. 327–335.
4. Клепко Н. В. Інтерактивні технології навчання. Сучасний навчально-виховний процес: теорія і практика: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конференції викладачів, молодих науковців та студентів, 30–31 березня 2010 р. М-во освіти і науки України, Південноукраїнський нац. пед. ун-т ім. К.Д. Ушинського: Видавець М.П. Черкасов, 2010. С. 329–331.